No 46.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

1846.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 3,00; voor de buitensteden *f* 3,50; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 13 OCTOBER.

Advertentien van acht regels en daar beneden worden tegen *f* 1,75 geplaatst; meer dan acht regels tegen 20 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 9 October.

Wij leveren onder het *Mengelwerk* van heden een verslag der vervolgingen in Rusland tegen de Katholijken, zoo als die door een Weener correspondent van de *Univers*, gedurende eene reis in Rusland, zijn waargenomen. De schrijver betreurt het zelf, dat bijzondere omstandigheden hem verhinderen, zijn naam te teekenen, onder de tegen den keizer uitgebragte beschuldigingen. Inderdaad, hij kan dat niet doen zonder een aantal personen, door het Russisch gouvernement gehaat, aan den knout, den kerker of Siberie prijs te geven. Het keizerlijk gouvernement vreest niets meer dan openbaarheid. Want hoe tiranniek het ook zijn moge binnen de palen van zijn rijk, het heeft voor de publieke opinie in Europa, die het van nu af aan heeft ten afschuw gesteld aan den schandpaal, die de volkenplagers, gevloekt van het nageslacht, om zich vereenigt. Daarom sluit het zich af. Vreemdelingen worden wantrouwend onthaald, bemoeijelijkt of zelfs aan de grenzen afgewezen; en den inwoners is het niet geoorloofd, het rijk te verlaten, tenzij het gouvernement verzekerd is, dat hun mond gesloten zal zijn. Dat zulk een gouvernement geen brievenzegel eerbiedigt, is natuurlijk; de heer de Custines heeft Europa daarop reeds eenige jaren geleden opmerkzaam gemaakt, en eene droevige ondervinding heeft den Katholijken van Rusland, geleerd, hoe gevaarlijk het is, hunne klagten aan den post toe te vertrouwen. Onder zulke omstandigheden kan geen schrijver, die Rusland pas verlaten heeft, de gruwelen, welke hij aan Europa bekend maakt, onderteekenen, zonder al de betrekkingen, welke hij in Rusland heeft aangeknoopt, aan vervolging bloot te stellen.

Wij hebben het noodzakelijk geacht, deze opheldering te geven, omdat de onbeschaamde tiranny van St. Petersburg voor niets terug deinst, om de publieke opinie in Europa te misleiden, en er niet op ziet, om de tastbaarste feiten door tastbare onwaarheden te loochenen. Het goud van Rusland vindt in Europa altijd lieden en bladen, die zich ten dienste stellen van het geweld, en het bloed van den evenmensch verkoopen tegen den prijs van een stuk geld. De vervloekte kracht der dertig zilverlingen hernieuwt zich in de Russische roebels en Judas heeft nog heden zijne opvolgers, gelijk Caiphas de zijnen telt. Men vergete niet, zich zulks te herinneren, zoo dikwerf de bladen van Europa het beproeven, de bloedvlekken uit te wisschen, waarmede de hedendaagsche geschiedenis van Rusland is besmeurd.

De tijdingen uit Zwitserland zijn verontrustend. Er is een opstand te Geneve uitgebarsten, welke den toestand van het land gevaarlijk maakt, omdat zij de verhouding der kantons verbreekt, die tot dusverre had verhinderd, dat de revolutie uitging van het Vorort. Bij de laatste zitting van den landdag te Zurich ontbrak er maar eene halve stem, om de plannen der vrij-korpsen een wettelijk aanzien te geven. De radikalen hebben getracht, Geneve in oproer te brengen, en zij zijn er in geslaagd. Het gouvernement is omver geworpen, omdat het zich niet had aangesloten bij de vordering der radikalen, dat de onderlinge verdedigingsbond der Katholijken zoude worden vernietigd. De revolutie in Zwitserland heeft alzoo niet slechts eene halve, maar eene heele stem gewonnen. Men zal dan nu kunnen overgaan tot het nemen van een besluit, waarbij de vereeniging der katholijke kantons zal worden ontbonden verklaard, en Zwitserland ten prooi geworpen aan den burgeroorlog. Er is geen middenweg mogelijk. Want, geven de Katholijken aan de vordering toe, dan zetten zij hunne grenzen open aan de vrijscharen, die de ontbinding eischen, om ongestoord hunne verwoestingen onder de Katholijken te kunnen aanrigten. Kunnen zij dat toelaten? Onmogelijk. Zij zullen dus weigeren hun doodvonnis te onderteekenen. Maar dan zijn zij in strijd met een besluit van de bondvergadering. En de radikalen, die nu den landdag overheerschen kunnen, zullen de katholijke kantons door het bondleger tot onderwerping willen noodzaken. En ziedaar juist het doel, dat de radikalen zoeken te bereiken. Zij zijn nu reeds tweemaal door Lucern verslagen, zij zijn huiverig een derden inval te doen. Zij hopen het zoover te brengen, dat de militaire magt van den bond in hunne plaats trede, en daartoe zal de gelegenheid geboren worden door de revolutie, die op dit oogenblik in Geneve is uitgebarsten. Zullen de naburige Mogendheden dit rustig aanzien? En zoo neen, is dan de onafhankelijkheid van Zwitserland niet bedreigd! Men ziet, dat de uitgebarste opstand de gewigtigste gevolgen kan na zich slepen. Wij zullen ons daarom verpligt achten onze lezers naauwkeurig op de hoogte te houden van hetgeen daar zal omgaan.

»Mgr. Arnoldi, bisschop van Trier, heeft dezer dagen alle pastoors van zijn bisdom aangeschreven, om hunne gemeentenaren te bewegen, zich, zoo lang de duurte van levensmiddelen in Duitschland aanhoudt, van bedevaarten en andere dergelijke reizen te onthouden, en om datgene, wat hen deze godvruchtige oefeningen anders zouden kosten, tot liefdadige werken en tot ondersteuning der armen te besteden."

Dit berigt uit eene goede bron geput, deelden wij mede in ons N°. van Zaturdag ll. Hoe nu wordt deze aanmaning van Mgr. Arnoldi, die van eene zoo teedere als verlichte bezorgdheid getuigt, door de tegenstanders der Kerk verklaard? Mgr. Arnoldi ontraadt voorshands het houden van bedevaarten, »op grond der tegenwoordige duurte van levensmiddelen in Duitschland. Dat doet Mgr. Arnoldi in stellige bewoordingen. Het baat echter niet, dat Zijne Hoogw. dezen en genen anderen grond aangeeft voor zijnen raad; — Mgr. Arnoldi vermaant zijne diocesanen op dit oogenblik geene bedevaarten te houden; dat is, raaskallen nu onze tegenstanders, omdat Mgr. zelf heeft leeren inzien, dat »zulke demonstratien, wel verre van blijken van ware vroomheid te wezen, niet anders te beschouwen zijn dan als daden van ijdelheid, aan het bijgeloof grenzende." Mgr. Arnoldi laat niets van eene dergelijke meening in zijnen brief aan de pastoors van zijne bisdom doorschemeren; Mgr. Arnoldi beschouwt, integendeel, het houden van bedevaarten als eene nuttige en vrome handeling: — het baat niet; — onze tegenstanders weten het beter dan hij zelf; en eenmaal het houden van bedevaarten in bijzondere omstandigheden, om bepaalde redenen, voor het oogenblik ontradende, kan en mag hij dit om geene andere reden gedaan hebben, dan omdat hij de bedevaarten beschouwt, »als daden van ijdelheid, aan het bijgeloof grenzende."

Vinden onze lezers zulk eene handelwijze onbeschoft en gemeen, — wij ook; vinden zij haar ongerijmd, daarenboven, en bespottelijk, — wij niet minder; maar vinden zij het feit zoo grof en dwaas, dat zij het welhaast in twijfel zouden willen trekken, dan verwijzen wij hen o. a. naar het blad, dat deels met de gelden van ons, Amsterdamsche Katholijken, in stand wordt gehouden, naar de Amsterdamsche Courant van Zaturdag ll., en zij zullen daarin opgenomen zien de ellendige tekstverdraaijing van den brief van Mgr. Arnoldi; maar vinden zij ook dan nog die tekstverdraaijing zoo onzinnig, dat zij haar liefst voor niets, dan eene kinderachtige grap zouden willen houden, dan mogen zij dat fraaije stukje, in de Amsterdamsche Courant, o. a. opgenomen, ten einde lezen, en zullen zij dan nog zeggen, dat die tekstverdraaijing zonder boosaardige bedoeling is verzonnen en verspreid wordt?

Den bezoekers van de H. Theresia-Kerk te 's Gravenhage, die zich mogelijk reeds, naar aanleiding van een berigt in het *Handelsblad* van Donderdag ll. verheugden in het vooruitzigt van de inwijding van den nieuwen predikstoel op den 15 dezer, moeten wij tot ons leedwezen, die aangename verwachting ontnemen. De predikstoel zal waarschijnlijk nog in geen jaar gereed zijn en ingewijd kunnen worden. Buiten het *Handelsblad* had niemand dan ook reeds aan de inwijding gedacht. Nu, als het maar niet in belangrijker zaken mistastte!

Wij lezen in de *Kamper Courant*, dat het berigt, dat Z. M. de Koning het verzoek om gratie van den heer van Hulst had afgeslagen, zich werkelijk heeft bevestigd.

De heer A. van Bevervoorde, redacteur van de *Asmodée* en van den *Burger*, die, zoo als men weet, de hem opgelegde gevangenisstraf zal ondergaan, heeft bekend gemaakt, dat desniettemin de beide bladen geregeld zullen blijven verschijnen. Hij doet diensvolgens een beroep op de publieke opinie, zijne medeburgers verzoekende, hun abonnement voort te zetten, en hem daardoor een bewijs van welwillendheid en deelneming te geven.

De *Echo du Luxembourg* wil weten, dat de aanstaande komst van Z. M. den Koning in het groot-hertogdom ten doel zou hebben, de bewoners van Luxemburg te bewegen om van het aanleggen van een spoorweg door het groot-hertogdom af te zien. Het blad doet opmerken, dat de bezorgdheid der Nederlandsche kooplieden over de verwezenlijking van dat plan niet geheel en al ongegrond is, vermits het ten gevolge zou hebben, dat Antwerpen de Nederlandsche havens grootendeels zou vervangen in derzelver handel op het groot-hertogdom en het land van Trier, maar zegt tevens dat Z. M. niet zal kunnen beletten, dat zulk een spoorweg op het Belgisch gedeelte van het groot-hertogdom worde gelegd, waardoor dezelfde resultaten zouden verkregen worden. Van een anderen kant, zegt de *Echo*, indien de spoorweg niet door het groot-hertogdom wordt gelegd, zal er toch een naar de Fransche grenzen worden ontworpen; zijnde daartoe reeds uitdrukkelijk voorstellen gedaan. Hieruit zou volgen, dat men nu eene weldaad zou weigeren, waarom men later dringend zal verzoeken en die men zich dan gelukkig zal achten te kunnen verkrijgen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 October. Het gouvernement heeft per telegraphische depêche berigt ontvangen, dat de hertogen van Montpensier en van Aumale ll. Dingsdag den 6 October ten 3 ure des namiddags te Madrid zijn aangekomen. Zij werden er met de grootste geestdrift ontvangen.

— Een correspondent van de *National* verzekert, dat de graaf van Montemolin nimmer een voet in Engeland heeft gezet, en dat de persoon, dien men voor hem had aangezien, een jong mensch is, van dezelfde grootte en ligchaamsgestalte.

— De *Constitutionnel* wijdde dezer dagen een artikel aan beschouwingen over eene nieuwe nota, die door Lord Normanby aan den heer Guizot zou overhandigd zijn. Het *Journal des Débats* bestrijdt dit berigt, en zegt: Indien wij goed onderrigt zijn, dan heeft de Engelsche gezant alleen aan den heer Guizot voorlezing gedaan van eene nota van Lord Palmerston, die door den heer Bulwer aan den minister van buitenlandsche zaken van Spanje moest overhandigd worden. Deze mededeeling eischt dus geene beantwoording. »Nu men de beide huwelijken vreedzaam ziet voltrekken, zegt het *Journal*, nu wordt in die nota de dreigende protestatie door eenige minzame opmerkingen vervangen. Gisteren was het te veel, heden is het te weinig."

MADRID, 7 October. In een brief uit Rome aan de *Heraldo* wordt gemeld, dat de onderhandelingen, betreffende de kerkelijke aangelegenheden met den H. Stoel, weder zijn aangeknoopt, en dat de heer Ayensa deswege reeds eenige zamenkomsten met den Cardinaal Gizzi heeft gehad. Die brief zegt wijders, dat de beide huwelijken te Rome een zeer gunstigen indruk gemaakt hebben.

— Men zegt dat de heer Bulwer den 3 October met den heer Salamanca en eenige andere aanzienlijke personen der oppositie naar Aranjuez is vertrokken. Deze reis heeft, zegt men, ten doel, om de noodzakelijkheid te vermijden van bij de feesten tegenwoordig te zijn, die bij gelegenheid van het dubbel huwelijk zullen gegeven worden.

Dienzelfden dag is een buitengewoon koerier van het hotel der Engelsche ambassade naar Cadix afgezonden.

ENGELAND.

LONDEN, 9 October. Uit aanmerking van het ontoereikende der hulpmiddelen tot leniging van den nood van Ierland, heeft zich dezer dagen te St. Albans eene vereeniging gevormd, om de intrekking der armen-wet te verzoeken en die door een systema van vereenigden bijstand onder de werkende klasse te doen vervangen. Reeds is eene inschrijving met dit doel geopend. De heer Cabbel, een der eerste inschrijvers, storte onmiddellijk 1000 p. st. in de kas der vereeniging.

— De Engelsche dagbladen hebben hunne discussien gestaakt, en zijn begonnen beleedigende uitdrukkingen en bedreigingen voor de toekomst te bezigen. Zij kunnen van hunne verwondering niet bekomen, dat het Fransche gouvernement, in weerwil van hunne vertogen, de beide huwelijken evenwel zal doen doorgaan. De *Morning-Post* beweert, dat alle betuigingen van sympathie, door den Koning der Franschen voor Engeland aan den dag gelegd, geen ander doel hadden, dan om vijandig gezinde plannen daarmede te bedekken, en, van den Koning tot de natie overgaande, zegt hij, dat de politieke geest in Frankrijk zich uitsluitend door list en woestheid kenmerkt.

— Het gerucht loopt in deze hoofdstad, dat onze gezant bij het hof van Isabella II, den avond van den 6 October, eenige uren voor de aankomst der Fransche prinsen te Madrid, die hoofdstad had verlaten.

— De ridder Bunsen, gezant van Pruisen houdt zich hier bij voortduring uitsluitend bezig met de godsdienstige propagande, en woont daartoe geregeld de meetings bij. Die zonderlinge gezant is meer Engelschman dan Duitscher. Hij is gehuwd met eene Engelsche dame, lady Hall; een zijner zonen is Anglikaansch predikant op een der landgoederen des hertogs van Sutherland, en de andere is gehuwd met eene zeer rijke dame, die tot de secte der kwakers behoort.

DUBLIN, 7 October. Te Castel-Connell nabij Clare in het graafschap Limerick, alsmede te Macroom in het graafschap Cork heeft de hongersnood weder eene dreigende houding aangenomen. Op de eerstgemelde plaats heeft zelfs eene botsing met de militaire magt plaats gehad, welke twee menschenlevens heeft gekost.

— Dingsdag heeft eene deputatie der plaatselijke besturen van het graafschap Cork zich bij den heer Labouchère, secretaris voor de zaken van Ierland, vervoegd, en verklaard, dat men niet langer voor het behoud van de rust kon instaan, indien men niet ten spoedigste een aanzienlijke voorraad levensmiddelen ontving.

— De heer John O'Connell is dezer dagen tot onderluitenant van het graafschap Kerry benoemd.

— De publicatie, welke den 4 October van wege de repeal-vereeniging alhier op de hoeken van de straten is aangeplakt, is van den volgenden inhoud:

»Landgenooten!

Eerst nu, dat het storten van het burgerbloed zich bij den geesel van den hongersnood heeft gevoegd, hebben wij de taak op ons genomen om u deze vermaning te doen."

»Echter kennen wij uw lijden, en onze harten bloeden met de uwe; doch wij hebben ons tot heden toe onthouden van tot u het woord te rigten, uit vrees dat onze woorden u eene beschimping, eene beleediging van uwe ellende mogten toeschijnen."

»Maar nu, dat het bloed gestroomd heeft, nu, dat wij ons hart voelen bezwijmen bij de gedachte, dat dit welligt nog slechts het begin is van de ijselijke gebeurtenissen, waarvan wij gedoemd zijn, getuigen te wezen; nu kunnen, nu durven wij niet langer uitstellen, u in den naam van God te bezweren van nog geduld te oefenen, immers nog een weinig tijds, en u zal voorzeker hulp geworden."

»Het gouvernement doet al wat in zijn vermogen is om, bij eene zoo algeheele, zoo plotselinge vernietiging van uw voornaamste voedings-middel, u bijstand te bieden."

»Uwe landlords geven zich alle moeiten om u werk te verschaffen; ieder is met uw bedrukten toestand begaan en is met den opregten wensch bezield, om u te ondersteunen."

»Uit liefde van God, uit liefde voor uw vaderland! weet u in te toomen, schendt de wetten niet, pleegt geen geweld, bedrijft geene euveldaden, berokkent aan uwe arme huisgezinnen geen grooter rampen door u de doodstraf op den hals te halen!"

»Indien gij, door uw lijden van uwe rede beroofd, er toe gebragt wordt, om onze dringende bede met verachting af te wijzen, herinnert u dan ten minste, dat hetgeen wij u aanbevelen niets anders is dan wat uwe godsdienst u predikt en beveelt, namelijk: geduld, vredelievendheid, afschuw van het kwaad, betrouwen op den Allerhoogsten en onderwerping aan zijn heiligen wil.

»Het donkerste uur is dat, hetwelk de dageraad voorafgaat: thans beleven wij dat duistere oogenblik, waarop het uur onmiddellijk volgen zal, dat de vrijheid en het geluk vol luister over deze zoo lang bedrukte landstreek zullen aanbreken.

»Het is niet mogelijk, dat wij ooit weder tot onzen vorigen toestand zouden terugkeeren; het is niet mogelijk, dat het Iersche volk worde teruggedrongen tot aan de laatste treden van den trap, dien het begonnen is te bestijgen. Men moet het de vrucht van zijnen arbeid laten genieten. De opbrengsten der landeigendommen moeten binnen het land verteerd worden; aan de bevoegdheid, om die in een ander gewest te verteren, door welke afwezigheid het land verdroogd en uitgeput wordt, moet een einde gemaakt worden, en de kapitalen, waarvan men nu buitenslands de voordeelen geniet, moeten in Ierland blijven, om aldaar, even als eene frissche en vruchtbaarmakende bron, den ondernemingsgeest en de nijverheid des lands, die anders zal verkwijnen, een nieuw leven aan te brengen.

»In het belang van Engeland zelf moet dit alles verwezenlijkt worden, of wel, het moet er zich aan verwachten, dat het onze bevolking voortdurend zal moeten onderhouden, en dat het zijne geldkoffers tot de laatste shilling zal zien ontledigen, en dat het geheele land aan bankbreuk zal worden ter prooi gegeven.

»Vredelievendheid, orde, betrouwen op God, en alles zal nog goed gaan. Houdt u intusschen verzekerd, veelgeliefde landgenooten! dat, terwijl wij u op deze wijze vermanen, wij niet ophouden, het gouvernement luide toe te roepen, dat het geen oogenblik zijne pogingen verminderen moet, om uw levensonderhoud te verzekeren.

»Geduld dus, in naam van uw vaderland en in den aanbiddelijken naam van God.

(geteekend) John O'Connell, Presid. van het Comité."

(Standard).

Tijdingen uit de Vereenigde Staten doen de zaak van Californië nog van meer ernstigen aard voorkomen dan de Oregon-kwestie of die van Texas. Men verneemt, dat de Engelsche zaakgelastigde te Washington, zoodra hij kennis gekregen heeft van het bezetten van Monterey en van het oprukken van het Amerikaansche leger naar de binnenlanden van Hoog-Californië, hij eene nieuwe nota aan den heer Buchanan heeft ter hand gesteld om hem opheldering te vragen over hetgeen het gouvernement der Vereenigde Staten voornemens was te doen met het grondgebied, dat het onlangs door zijn leger heeft laten bezetten. De Heer Buchanan gaf ten antwoord, dat dit van het land zelf zou afhangen, en men verklaart dit antwoord in den zin, alsof Opper- en Neder-Californië aan de Vereenigde Staten zullen worden toegevoegd, want men weet, dat deze beide provinciën zich van Mexiko wenschen af te scheiden, op wiens bestuur zij niet meer kunnen rekenen.

Overigens schijnen de dagbladen der Vereenigde Staten minder te vertrouwen, dat de verheffing van Santa-Anna den vrede tusschen de Staten van Noord-Amerika en Mexico zal herstellen. De laatste depêchen van den generaal Taylor, te Washington ontvangen, maken melding van eene groote bedrijvigheid in de bewegingen der troepen naar de binnenlanden van Mexico. De tijdingen van Californië, zegt een officiëel dagblad van het Amerikaansch gouvernement, zijn zeer geruststellend; het is te vermoeden, dat, op dit oogenblik, geheel de kust van Californië door ons eskader is bezet.

— Volgens een dagblad van New-York zou het departement van oorlog besloten hebben, den gang der krijgsverrigtingen in Mexico te veranderen en die van Monterey naar Tampico te wenden.

Berigten uit Mexico houden in, dat Santa-Anna, onmiddellijk nadat hij het bestuur aanvaard had, den generaal Paredes uit zijne gevangenis heeft doen komen, en vervolgens in ballingschap heeft gezonden. Die generaal had, voegt men er bij, naar Havana de wijk genomen.

Nog verneemt men, dat Yucatan, die zich onder het voormalig bestuur onafhankelijk had verklaard van de republiek Mexico, zich thans bij Santa-Anna heeft aangesloten. Het Mexicaansche leger, dat Monterey moet verdedigen, zal, naar men verneemt, den aanval van de troepen der Vereenigde Staten niet afwachten, maar deze stad even zoo verlaten, als het vroeger Matamoras zonder slag of stoot heeft ontruimd.

Een Engelsch dagblad maakt gewag van belangrijke verliezen, welke de Franschen, naar luid van berigten uit Taiti, in twee verschillende gevechten met de inboorlingen zouden geleden hebben.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 7 October. De verkiezingen van de leden van den gemeenteraad leveren geen resultaat op ten genoege van het gouvernement. Onder de gekozene Candidaten noemde men gisteren den heer Ch. Dester, van wien men zegt, dat hij communistische gevoelens is toegedaan.

— Daar de lijst der zes Candidaten voor de bisschoppelijke waardigheid van Munster, den Pruissischen minister aangeboden, van Berlijn is terug gekomen, kan de benoeming van wege het kapittel niet lang achterwege blijven. Geheel Westphalen bidt den Hemel om een waardigen opvolger van wijlen Mgr. van Droste zu Vischering.

WEENEN, 6 Oct. Dezer dagen is Graaf Bloudoff door het kabinet van St. Petersburg met eene speciale zending bij den H. Stoel belast, in deze hoofdstad aangekomen. Deze staatsman heeft tweemaal een vertrouwelijk onderhoud met Prins Metternich gehad, hetwelk aanleiding heeft gegeven tot het vermoeden, dat hij in last heeft, de minnelijke tusschenkomst van het hof van Oostenrijk bij den H. Stoel te verzoeken.

— Men meldt uit Botzen, dd. 2 Oct. aan de *Augsb. Zeitung*, dat Z. M. de Koning der Belgen zich onder het strengst incognito nog aldaar bevindt, en dat hij zich door zijne minzaamheid onderscheidt. De vorst doet dikwijls alleen en zonder eenig gevolg eene wandeling buiten de stad.

Men weet, dat de afgevaardigde van Geneve bij den Zwitserschen Landdag, die geen bepaalde lastgeving ontvangen had betreffende de instandhouding of de ontbinding van het katholijke verbond, zich zijn oordeel dienaangaande had voorbehouden, en het is genoeg bekend, dat één kanton voldoende is, om een besluit te doen geboren worden, waarvan de gevolgen onrustbarend zouden kunnen zijn voor de toekomst.

Door de rustelooze pogingen der radicalen gedrongen, heeft de groote raad van Geneve eindelijk een edikt uitgevaardigd, waarbij deze verklaarde, voor als nog niet voor de ontbinding van het katholijk verbond te zullen stemmen, maar eene buitengewone bijeenkomst van den Landdag te willen verzoeken, ten einde in het belang van den vrede van het Zwitsersch Eedgenootschap, doeltreffende maatregelen te nemen, de algeheele uitvoering der besluiten tegen het organiseren der vrijkorpsen te vorderen en de kantons verantwoordelijk te stellen, voor de vijandelijke invallen, die voortaan van hun grondgebied op dat van een ander kanton mogten plaats hebben.

Dit edikt gaf aanleiding tot eene groote spanning der radicalen. Zij verklaarden openlijk dat Geneve gemeene zaak maakte met de ultramontanen, zij belegden openbare bijeenkomsten en riepen het volk te wapen om zich tegen de uitspraak van den grooten raad te verzetten en zoo mogelijk het gouvernement omver te werpen. Eene vergadering van 2000 personen werd belegd, waarbij het besluit ongrondwettig en van geene waarde werd verklaard. Er werden nog drie vergaderingen gehouden, waarbij het volk al meer en meer opgewonden werd, tot dat eindelijk den 7 dezer een volslagen oproer uitbarstte. De kreten: te wapen! weergalmden door de straten, en aanstonds werden er barricaden opgeworpen op alle bruggen over de Rhône. Het gouvernement van zijnen kant, riep de troepen bijeen, en weldra verscheen het geschut op een der hoofdpleinen. Het gouvernement liet de opstandelingen aanzeggen, zich over te geven, en terstond begonnen de troepen den aanval. Vier kanonnen werden tegen de barricaden gerigt; de opstandelingen beantwoordden dien aanval met een levendig geweervuur. De strijd werd eenigen tijd met hevigheid gevoerd, maar de overwinning bleef aan de zijde der radicalen.

Volgens de jongste berigten *waren de opstandelingen meester van de stad gebleven*. Er werden in allerijl hulptroepen naar Geneve gezonden, bestaande uit radicale vrijwilligers der naburige kantons. De groote raad heeft eene proclamatie doen aanplakken, om zich over zijne handeling te regtvaardigen, welke echter de oproerigen niet heeft tot bedaren kunnen brengen.

CONSTANTINOPEL, 1 October. Men heeft alhier de tijding ontvangen van eene beduidende zegepraal, die de Circassiers, onder aanvoering van Schamyl-Bey, op de Russen behaald hebben. Volgens die tijdingen, had de bezetting van het fort Asahseck, op de kust van Abasakh gelegen, gebrek aan levensmiddelen, en had de bevelhebber een detachement zijner troepen uitgezonden, om zich die in de omstreken te verschaffen. Dit detachement had echter een legercorps van Schamyl ontmoet, en, na een kortstondig gevecht, zouden de Russen genoodzaakt geweest zijn, naar hun fort terug te trekken en zich aldaar te verschansen. Daarop, zegt men, hadden de Circassiers oogenblikkelijk het beleg om het fort geslagen en een wel onderhouden vuur tegen de citadel geopend. Het toeval was hun bovendien zeer behulpzaam geweest, om hunne pogingen te zien gelukken; want eene lont was in het kruidmagazijn gevallen, waarop eene ontzettende ontploffing gevolgd was, die aan 200 manschappen en 33 officieren der Russen het leven zou hebben gekost. De Circassiers, van de wanorde gebruik makende, zouden in de citadel gevallen zijn, alle nog levenden in de pan gehakt en het fort gesloopt hebben. Volgens dezelfde berigten zou geheel Daghestan in opstand zijn, en Schamyl voor zijn opperhoofd erkend hebben, die, naar men wil, voornemens is, een inval in Georgië te beproeven. Later zal het duidelijk worden, of deze tijdingen in alle opzigten geloof verdienen.

ITALIE.

ROME, 1 October. De geest van liefde, die den H. Vader bezielt, werkt heilzaam ter bevordering van de

vredelievendheid zijner onderdanen. Een schitterend voorbeeld is daarvan onlangs door de steden Narni en Terni gegeven, welke sinds onheugelijken tijd elkander vijandig waren. Meer dan duizend inwoners van Terni trokken met twee muzijk-korpsen en eene aanzienlijke priesterschaar aan het hoofd, op het onverwachts naar Narni, en boden die stad den vrede aan in naam van Pius IX. De geheele bevolking ijlde hun te gemoet, men omhelsde elkander, men stortte tranen van vreugde, en duizende toortsen verlichtten dit onbeschrijfelijk tooneel.

— In een brief uit Rome, door een zeer geloofwaardig persoon aan de *Univers* gerigt, leest men het volgende:

Eindelijk heb ik het geluk gehad, den Paus te zien; op zijn engelachtig gelaat was de uitdrukking van lieftalligheid, waardigheid, goedhartigheid en scherpzinnigheid zigtbaar. De H. Vader spreekt gaarne over Frankrijk en over de groote godsdienstige vraagpunten van dat land. Hij waardeert menschen en zaken met eene buitengewone juistheid; zijn blik is zeer levendig en doordringend.

Toen de loop van het gesprek ons den naam van den heer de Montalembert had doen noemen, riep Z. H. uit: »De graaf van Montalembert! zijn naam alleen is reeds eene lofrede. Ja, het is genoeg, hem te noemen, om hem te prijzen. Vervolgens in eenige bijzonderheden tredende, voegde hij er bij: Ik heb voor twee jaren zijne redevoeringen met een waar genoegen gelezen. Hij is der Kerk zeer toegedaan! Men moet volharden met de vrijheid van onderwijs te vragen, en zulks met moed en eene ferme houding; — hij sprak deze woorden met een opmerkelijken nadruk uit — en ook met liefde, vervolgde hij, vriendelijk lagchend; ja, met liefde, want wij moeten altijd strijden met betrouwen op God, en het betrouwen op God boezemt de liefde in."

De schrijver verzekert, dat Z. H. zich letterlijk van deze woorden heeft bediend. Ook maakt hij gewag van de minzame ontvangst, die de abt Dupanloup, vroeger vicaris-generaal van den Aarts-Bisschop Mgr. de Quelen, van den H. Vader genoten heeft. Z. H. herinnerde zich de diensten, die hij aan de Kerk bewezen had, roemde »den moed en de liefde," die hij had aan den dag gelegd en gaf hem bij zijn vertrek een hem dierbaar bewijs van aandenken.

»Overigens, zegt de briefschrijver, bevestigen deze daadzaken slechts, hetgeen mij reeds bekend was van de gezindheid en de gevoelens des H. Vaders. Zijne godsvrucht is bovendien even innig, als zijn geest schrander en verheven, zijn hart gevoelig, en zijn karakter onverzettelijk is; hij is tegelijk een apostel en een staatsman. Ik ben slechts de weêrklank van de algemeene stem van het volk van Rome, wanneer ik u herhaal, dat men Z. H. hier eene onvergelijkelijk groote genegenheid toedraagt. De diepstdenkende lieden beschouwen hem als een man, die door de Voorzienigheid ter bereiking van groote oogmerken tot den pausselijken zetel is verheven. Laten wij er Gode dank voor zeggen!"

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

Van 5 tot 10 October zijn ingeschreven.

Voltrokken Huwel.	32.	Levenloos aangegeven Zonen. . .	9
Geborenen	153	dito dito Dochters. .	5
Overledenen . . .	198.	Elders overl. en alhier ingeschreven.	—

Totaal	Gehuwde Paren	1558.	Sedert primo Januarij 1846.
	Geborenen	6213.	
	Alhier overledenen.	5676.	
	Elders overl. en alhier ingeschreven.	218.	

BERIGT van wege den raad van bestuur der Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten, te Amsterdam aan derzelver kweekelingen, dat de Winter-Cursus eenen aanvang zal nemen op Dingsdag den 20 October aanstaande, en zulks op de gewone dagen en uren, waartoe zij onder voldoening der jaarlijksche contributie van *f* 10, zullen worden toegelaten.

BERIGT van denzelfden raad, waarbij diegenen worden uitgenoodigd, welke verlangen zich als leerlingen der teekenscholen voor handwerkslieden te doen inschrijven, om zich hiertoe op Donderdag den 15den October aanstaande, des avonds ten zes ure, aan het lokaal der akademie te vervoegen.

De ouderdom voor deze inschrijving is bepaald van 12 tot 15 jaren; nogtans kan omtrent de zoodanigen als bereids eenige vorderingen gemaakt hebben, eene uitzondering op dezen regel plaats vinden.

De jaarlijksche contributie is vijf gulden, dadelijk bij de toelating te betalen.

Geene kandidaten worden aangenomen, zoo zij geene bewijzen geven van te kunnen lezen, schrijven en rekenen.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 12 October.

Koffij. Het is iets beter met dit artikel, en kan men moeijelijk Koffij voor $19\frac{1}{2}$ vinden, de omzettingen blijven beperkt.

Thee. De in de laatste veiling opgebouden Souchon is tot geheimen prijs uit de hand verkocht.

Suiker ruwe flaauw, wat van Surinaamsche Suiker in veiling geweest is, heeft *f* $\frac{3}{4}$ minder opgebragt, van geraffineerd zoude men kunnen koopen, als volgt: Ordinaire Melisse tot *f* $34\frac{1}{2}$ à *f* 35; goed Secunda *f* $35\frac{1}{2}$ à 36; mooi *f* 37 à 38; Lompen *f* 34 à $35\frac{1}{2}$; na Stroop is veel vraag, en de gewone met *f* 30 à $\frac{1}{2}$ betaald.

Rijst en *Specerijen* goed prijshoudend, wij noteren Noten n°. 1 tot 250 c., n°. 2 en 3 à 185—190 c., Foelie 220 c., Nagelen 70 c., Peper $17\frac{1}{2}$ à 18 c. Morgen is de Rijstveiling. — Eene lading Vijgen is tot *f* 8, 10 à *f* 13 verkocht, de notering is van condate *f* 9 en commadre *f* 11 à 14. — Naar Amerikaansche Potasch veel vraag, en kan men onder *f* $14\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$ niet koopen. — Zuidzee-Traan op *f* $28\frac{1}{2}$ gehouden.

Tarwe 127 ℔ b. Pools. *f* 340; 130 ℔ dito *f* 357; 127, 28 ℔ Vries. dito *f* 350, 55; 126 ℔ Odessa *f* 303, in entrepot; 127 ℔ Pools. *f* 348,45; 128 ℔ o. Gronn. *f* 320; 123 ℔ p. o. Vriess. *f* 317 Zn.; 128 ℔ w. b. Pools. *f* 360; 126 ℔ dito *f* 350; 125 ℔ b. dito *f* 335 in cons.

Rogge 115 ℔ Riga *f* 240, 116 ℔ Petersb. 244; 116 ℔ Arch. *f* 245; 121 ℔ Rost. *f* 260; in ent.; 120 ℔ Pruis *f* 266; 119 ℔ Odessa *f* 257; 125 ℔ Rostock. *f* 270; 120 ℔ Odessa *f* 260, in consumptie.

Garst 111, 16 ℔ Deens *f* 180, 96.

Boekweit 120 ℔ Amersf. *f* 240, 120,23 ℔ Vriess. *f* 235,45; 116,17 ℔ Fransche *f* 188,90.

Koolzaad, een doen. Deensch £vl. 50. Op 9 vaten Olie, in April £vl. 55; Sept. $55\frac{1}{2}$; Oct. $52\frac{1}{2}$; Nov. 53. *Lijnzaad*, prijsh. Riga 103/4, 106/7 ℔ *f* 255, 260; Petersb. 112/13 305; Elburg 108/9, 106/7 285, $237\frac{1}{2}$. *Raapolie* per 6/w. *f* $31\frac{1}{2}$; Vliegend $30\frac{1}{2}$; primo Mei $32\frac{1}{4}$; Sept. $33\frac{1}{4}$; Nov. $30\frac{1}{2}$; Dec. $30\frac{3}{4}$. *Lijnolie* per 6/w. *f* $30\frac{1}{2}$; Vliegend $29\frac{3}{4}$; *Hennipolie* per 6/w. *f* $33\frac{1}{2}$; Vliegend $32\frac{1}{2}$. *Raapkoeken* 1040 *f* 70, 72. *Lijnkoeken* 104 *f* 9, 11.

LEYDEN, 10 Oct. *Boter* van *f* 43 tot 47 het $\frac{1}{4}$. *Tarwe* *f* 10,80 à *f* 11 per mud. *Rogge* van *f* 9,20 tot 9,50 per mud. *Garst* van *f* 5,20 tot 5,90 per mud. *Haver* van *f* 4,30 tot *f* 5 per mud. *Duivenboonen* van *f* 7,20 tot *f* 8 per mud. *Paardenboonen* van *f* 6,70 tot *f* 6,90 per mud. *Leydsche Kaas* hetzelfde. *Varkens-* en *Schapenvleesch* ook als de vorige week.

LEEUWARDEN, 9 Oct. *Boter* *f* 45.00 a *f* 47 50. — *Kaas* *f* 25.00 à *f* 29.50.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

10 OCT.			gebl.	12 OCT. $4\frac{1}{2}$ u.			gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$59\frac{7}{16}$	59	a	$59\frac{5}{8}$	$59\frac{1}{16}$
Dito Dito	5	»	$71\frac{5}{8}$	71	»	$71\frac{11}{16}$	$71\frac{1}{4}$
Dito Dito op resc. .	3	»	$71\frac{3}{4}$	71	»	$71\frac{3}{8}$	$71\frac{1}{4}$
Dito Dito	4	»	$93\frac{5}{8}$	$92\frac{7}{8}$	»	$93\frac{1}{8}$	$92\frac{7}{8}$
O. I. Leening . . .	4	»			»		
Amortis. Syndic. . .	$4\frac{1}{2}$	»			»		
Dito Dito	$3\frac{1}{2}$	»	89	$88\frac{3}{4}$	»	89	
Handel-Maatschappij .	$4\frac{1}{2}$	»	$173\frac{3}{8}$	$172\frac{7}{8}$	»	$173\frac{3}{8}$	$172\frac{7}{8}$
Haarlemmermeer . .	5	»			»		
Aand. Rijn-Spoorweg .	$4\frac{1}{2}$	»	$109\frac{3}{4}$		»		
Aand. Holl. S. M.		»			»		
BELGIE, ...	$4\frac{1}{2}$	»	94		»		
Dito	$2\frac{1}{2}$	»			»		
Dito bij Rotschild . .	$2\frac{1}{2}$	»			»		
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»		$20\frac{1}{4}$	»		
Dito bij Dito onb. st.	5	»	$20\frac{1}{8}$	$19\frac{7}{8}$	»	$19\frac{15}{16}$	
Dito	5	»	$38\frac{1}{2}$	$38\frac{1}{4}$	»	$38\frac{5}{16}$	
Dito Binnenl. à 6 m. .	5	»	$33\frac{3}{4}$	$33\frac{7}{16}$	»	$33\frac{11}{16}$	$33\frac{9}{16}$
Coupons Ardoins . .		»		$18\frac{3}{4}$	»	$19\frac{1}{4}$	
Passive		»			»		
Deferred		»			»		
Fransche Uitgest. . .		»			»		
PORTUGAL, te Londen	3	»	$44\frac{1}{16}$	$43\frac{5}{8}$	»	$43\frac{7}{8}$	$43\frac{3}{4}$
Dito Dito	4	»	$43\frac{1}{8}$	$42\frac{3}{4}$	»	43	$42\frac{3}{4}$
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»		
RUSL. Ob. H. 1798 en 1816	5	»	$105\frac{1}{4}$	$104\frac{3}{4}$	»		
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	$104\frac{7}{8}$	$104\frac{1}{2}$	»		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»		$96\frac{5}{8}$	»		
Dito bij Hope . . .	4	»	$89\frac{1}{2}$	$89\frac{1}{4}$	»	$89\frac{3}{8}$	
Dito bij Stieglitz en C°.	5	»	$88\frac{1}{2}$	$88\frac{1}{4}$	»	$88\frac{3}{8}$	
Cert. te Hamburg . .	5	»			»		
Inschrijving in Assignat.	6	»			»		
Cert. van Dito . . .	6	»		70	»		
POLEN, Certific. . . .	4	»			»		
Dito Aand. met Loten fl 300		*f*			»		
Dito Dito . . . fl 500		»			»		
AMERIKA, Phil. Bank .	6	pCt.			»		
Dito	5	»			»		
Dito Bank-Actiën . .					»		

Oostenrijk, Met. 5 pCt. 106; dito $2\frac{1}{2}$ pCt. $58\frac{1}{4}$; Braz. 1843, 87; Mexico $23\frac{7}{8}$, $24\frac{1}{8}$, $23\frac{7}{8}$; Ecuador $2\frac{1}{2}$; Venezuela 44.

Koers van het Geld: Beleening $4\frac{1}{4}$ pCt., Prolong. 5 pCt. Wissel-Disconto 4 pCt.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35.43⁷/₁₀; Zigt dito 35.81²/₁₀; 2/m. Londen 12.10; Zigt Londen $12.17\frac{1}{16}$; 3/m. Lisbon. 42.—; 3/m. Porto 42.—; 2/m. Petersb 1.88 /₂₀.

SCHEEPSTIJDINGEN.

NEWYORK, 19 Sept. Het schip Dido, Kapt. Darmer, van Baltimore n. Amsterdam, is den 15 dezer, alhier met verlies van verschansingen, zeilen, rondhouten enz. binnengeloopen.

DARTMOUTH, 3 Oct. Aangaande het schip J. A. Jesurum, Kapt. Vinall, van Curaçao n. Amsterdam, alhier onder noodmasten binnengeloopen wordt gemeld, dat hetzelve den 16 September op zijde gelegen, de deklast verloren en meer andere schade bekomen had.

HULL 9 October. Het schip Catharina, Kapt. Akkerman, van Newcastle naar Rotterdam, bij Essington gestrand, (bevorens gemeld) is weder af en alhier binnengebragt.

CROONSTAD, 18 September. Het schip Frouwina, Kapt. Bakker, van St. Petersburg naar Amsterdam, alhier met schade uit zee teruggekomen, heeft heden, na eene nieuwe bezaansmast ingezet en de lading weder ingenomen te hebben, de reis weder voortgezet.

MENGELWERK.

HET KATHOLICISME IN RUSLAND.

(Verkort overgenomen uit de »Univers.")

Sinds een aantal jaren heeft men in verschillende dagbladen artikelen zien verschijnen aangaande de vervolging, die door Keizer Nicolaas tegen het katholicisme gepleegd wordt. Alles, wat men daaromtrent heeft gezegd, beteekent niets, in vergelijking met de wezenlijkheid. Om zich een denkbeeld te vormen van hetgeen de ongelukkige Russische Katholijken te verduren hebben, moet men daarvan getuige geweest zijn.

Indien men alles, wat in Rusland, met betrekking tot de Katholijken, gebeurt, naauwkeurig gadeslaat, dan is het niet mogelijk, om niet te erkennen, dat 's Keizers eenige doel is, hetwelk hij trouwens reeds sedert zijne troonsbeklimming heeft trachten te verwezenlijken, van in zijn uitgestrekt gebied eene éénheid van godsdienst daar te stellen. Hiertoe strekken al zijne bemoeijingen, al zijne denkbeelden. Om tot dat doel te komen, bezigt hij, wel is waar, geen schavotten en doet hij geen bloed vergieten, even als Nero; immers hij weet te goed, dat het bloed der martelaren ten allen tijde het zaad van nieuwe Christenen is geweest, en dat hij dus door eene openlijk bloedige vervolging zijn plan eerder zou verwoesten, dan verwezenlijken. Daarom volgt hij het voetspoor van Juliaan den afvallige, wiens taktiek hem zekerder toeschijnt. Hij ontneemt dus den Katholijken den roem van den marteldood; hij overlaadt hen met de diepste verguizing, onderwerpt hen aan de wreedste knevelarijen, berooft hen van de troost der godsdienst en van het godsdienstig onderwijs; hij verlamt ten eenemale de priesterlijke bediening, en ontzegt aan de herders alle gemeenschap met het geheiligd Opperhoofd der Kerk te Rome. In één woord, hij martelt de katholijke godsdienst en hare bedienaren, doch doodt ze niet. Deze vervolging moet echter het katholicisme in geheel Rusland noodwendig ondermijnen, en indien God het niet verhoedt, binnen kort geheel vernietigen.

De eerste daad des Keizers was, de geestelijke gestichten achtervolgens te verwoesten en derzelver leden uiteen te drijven; bovendien maakte hij zich meester van de goederen dier kloosters, en besteedde de inkomsten daarvan tot onderhoud der popen, de bedienaren van de Russische eerdienst. Ieder nu, die in de gelegenheid geweest is, deze roofzieke, laaghartige, tot den laatsten trap van verdierlijking en verregaande onkunde gezonkene menschen te leeren kennen; ieder, die weet, hoe deze lieden en hunne aanhangers listige bespieders zijn in dienst van de Russische policie, en de verwoedste vervolgers van het katholicisme, zal met ons moeten bekennen, dat het bestuur, met zulke wapenen toegerust, voorzeker in zijn doel moet slagen.

Het welgelukken dier misdadige pogingen is dan ook niet uitgebleven. Indien eenige geestelijke gestichten nog zijn blijven bestaan, dan heeft men aan derzelver leden slechts een arm en ellendig lot overgelaten, eene ontoereikende bete broods, doorweekt van de tranen, die zij dagelijks storten over de hemeltergende verdrukking, over den willekeur en de tirannieke geweldadigheden van het bestuur.

Alles wordt in het werk gesteld, om die ongelukkigen te noodzaken, van alle vereeniging af te zien en hunne grondeigendommen te verlaten. De Zusters van Liefde, te Vinnica gevestigd, hadden van de bijeen gebragte gelden van haar erfdeel een stuk lands gekocht, waarvan zij de opbrengsten met armen, weduwen en weezen deelden, die zij in de gebeden en de beginselen der godsdienst-leer onderwezen. Dit stuk land werd haar ontnomen; de gebouwen van het gesticht, met uitzondering van eenige weinige vertrekken, werden tot een Russisch gymnasium ingerigt, waarvan de leerlingen, door hunne gedurige beleedigingen de goede Zusters op de wreedaardigste wijze kwellen. Men zou zeggen, dat de jeugd tot het bedrijven van zulke lage handelingen wordt afgerigt. Het is nog niet alles. De ongelukkigen kunnen het stuk roggebrood, dat haar is overgebleven, niet meer deelen met de behoeftige katholijke kinderen, die haar omringen. Indien men ontdekte, ja, wat zeggen wij? indien men vermoedde, dat een dezer kinderen in de minste betrekking stond tot deze religieusen, hetzij om eene geringe aalmoes van haar te ontvangen, hetzij om van haar een gebed te leeren, dan zou men zich niet vergenoegen, de vrome Zusters te straffen, maar zelfs de kinderen zouden de strengste tuchtiging niet ontgaan!

Met diezelfde barbaarschheid worden katholijke kerken in Russische pagoden herschapen. Het is nog niet lang geleden, dat de Eerw. PP. van het klooster nabij Kaminiech gelegen, op de wreedaardigste wijze uit hunne stille verblijfplaats werden verdreven. Hunne kerk werd geplunderd, en men wilde zelfs de heilige Hostiën van het tabernakel onteeren. Men wendde zich tot de Joden, om die ontzettende heiligschennis te plegen, doch deze weigerden, zulk een gruweldaad te bedrijven. Maar wat de Joden niet wilden bedrijven, dat durfden de Russen met de grootste koelbloedigheid bestaan. De heilige Hostiën werden in het slijk geworpen en met voeten getreden?!!

Wij zullen niet van het uitdrijven van de Capucijnen van Tiflis gewagen. De Annalen tot voortplanting des geloofs hebben deze schandaad genoegzaam aan regtmatige billijke verontwaardiging prijs gegeven.

De parochiën waren niet gelukkiger dan de kloosters. Derzelver goederen werden verbeurd verklaard. De bedienaren der Grieksche kerk verbrassen alzoo de inkomsten voor liefdadigheid bestemd, terwijl de katholijke priester, benevens zijne behoeftige gemeentenaren, aan armoede en gebrek zijn ter prooi gegeven.

Wordt eene katholijke kerk bouwvallig, dan vermag de eigenaar daaraan geene herstellingen te laten doen, tenzij hij daartoe vooraf van den minister van eeredienst verlof bekomen heeft. In afwachting van die vergunning zakt dikwijls het gebouw ineen, en dit is het juist, wat aan de vervolging aangenaam is, opdat zij niet in de noodzakelijkheid worde gebragt, om zelve de kerk te verwoesten; en wordt de vergunning tot het herstellen van eene oude of het bouwen eener nieuwe kerk werkelijk toegezegd, dan heeft men duizenderlei moeijelijkheden te overwinnen, alvorens die belofte verwezenlijkt te zien. Deze daadzaken verkrijgen nog meer gewigt, indien men nagaat, dat de Katholijken door het bestuur gedwongen worden, om Russische kerken op te bouwen.

De weinige katholijke kerken, die men nog in Rusland vindt, liggen zoo zeer verspreid, dat de meeste geloovigen groote reizen moeten ondernemen, om aan hunne godsdienstpligten te voldoen. Velen zijn daardoor in dringende gevallen van alle troostmiddelen der godsdienst verstoken; want het is een priester op strenge straffen verboden, de H. Mis in de huiskapellen op te dragen, welke men bijna in alle woningen vindt. Hiertoe wordt eene buitengewone vergunning van den minister van eeredienst, den vicaris-generaal van Paus Nicolaas, vereischt, en deze vergunning kan men alleen met goud koopen; doch alleen den huisgenooten is het vergund, de godsdienstoefeningen in zulk eene huiskapel bij te wonen; geene naburen mogen daaraan deel nemen. Zulk eene vervolgzucht is inderdaad weergaloos. In Cochinchina zelfs, te midden eener barbaarsche, afgodische bevolking, heerscht oneindig meer verdraagzaamheid.

Voor alle vertroostingen der godsdienst, voor het toedienen van elk der HH. Sacramanten hebben de Katholiek de vergunning der regering noodig. Deze dwingelandij beheerscht het kind van den schoot zijner moeder af, en volgt den man tot aan het graf.

De Keizer is de godheid, voor wien ieder zich in Rusland in slaafsche onderdanigheid nederbuigt. Het ontbreekt hem dus niet aan laaghartig kruipende trawanten, die op zijnen wenk en in zijnen naam de ijselijkste onregtvaardigheden bedrijven, en zich alzoo medepligtig maken aan de dwingelandij van den Autocraat. Zij houden den geesel opgeheven boven hen, die zij het regt meenen te hebben te kwellen; dit strekt hun tot eene vertroosting voor de vrees, waarin zij voortdurend verkeeren van zelven door het hoog bestuur getuchtigd te worden. Geen enkel sprankje van edel gevoel bestaat er in hunnen boezem, waarin alle menschelijke hartstogten hun zetel schijnen gevestigd te hebben.

Van tijd tot tijd doen de policie-agenten en de popen eene huiszoeking in de woningen der Katholijken alwaar huiskapellen zijn opgerigt, en willen deze voorkomen, dat zij geen logenachtig verslag van hunne bevinding doen, dan moeten zij de handen dier laaghartige slaven van het despotiek gezag met het duur bespaarde goud vullen. Indien men zich hieraan niet onderwierp, men zou zich aan de gruwelijkste knevelarijen en vexatiën blootstellen. Er zijn van dergelijke gruwelen voorbeelden voorhanden, die ieder regtschapen mensch metde diepste verontwaardiging moeten vervullen.

Het godsdienstig onderwijs geniet geen grooter vrijheid; de katholijke priester is gedwongen om zich in zijne onderrigtingen te bepalen tot eenige algemeene grondregels, die voor alle gezindten van gelijke toepassing zijn. Het is hem niet alleen op strenge straf verboden, de katholijke leer in al hare zuiverheid en hare geheele uitgestrektheid te betoogen, hij vermag zelfs niet, op het onderscheid te wijzen, dat er tusschen de verschillende geloofsbelijdenissen bestaat. Het bestaan zelfs van zulk een verschil blootelijk aan te toonen, zou hem de wreedste vervolgingen op den hals halen. De Keizer heeft een godsdienstigen leercursus doen zamenstellen, dien het den pastoors volstrekt verboden is uit te leggen, maar welken zij verpligt zijn, openlijk vóór hunne onteerde altaren aan het volk voor te lezen. Ieder, hetzij priester of leek, die eene kleine school zou willen oprigten om arme kinderen het lezen te leeren, zou zich ten hoogste strafschuldig maken. De arme kinderen, van alle onderwijs verstoken, zijn tot het Ilotisme gedoemd, ja tot alle ondeugden en alle folteringen der slavernij.

Indien een bisschoppelijke zetel ledig komt, hetzij door den dood, hetzij door de ballingschap der Bisschoppen, dan verzet zich de Autocraat hardnekkig tegen de benoeming van een opvolger. Hij snijdt alle gemeenschap met Rome af, en straft elk, die dezelve zou willen verlevendigen, met de verbanning naar Siberië. De monarch maakt zich oogenblikkelijk meester van de dotatiën van den overleden of verbannen Bisschop, benoemt op eigen gezag een vicaris, om het bisdom *sede vacante* te besturen, en matigt zich alle kerkelijk gezag aan, tot zelfs de vergunning aan de priesters, om de H. Mis te lezen. Hij schrijft de leerstukken, de geestelijke oefeningen der jonge kweekelingen op de seminariën voor, hij regelt de kerkelijke tucht en de uiterlijke eerdienst, en plaatst popen in de seminariën, niet alleen om toe te zien, dat zijne bevelen stiptelijk worden nageleefd, maar ook om den jonge lieden hetzelfde onderwijs te geven, als op de gymnasiën en in de kasernen van Rusland wordt geleerd. Aldus legt hij de bijl aan de wortel van den boom, om dezen van zijne sappen te berooven, opdat hij langzaam verkwijnen en des te zekerder vergaan moge.

Wat zullen wij zeggen van een gouvernement, dat de door hunne talenten en hunne verdiensten uitstekendste mannen uit zijne Staten verdrijft, terwijl het aan deugnieten, meineedigen en renegaten rijkdommen, eerambten en ridderkruisen uitdeelt?

Men heeft trouwe priesters zien verdwijnen, wier lot altijd een verschrikkelijk geheim gebleven is en men heeft de borst van den nietswaardigen Siemazsko, den beul der religieusen van den H. Basilius, zien schitteren van ridderteekenen, die hij aan de gunst des Keizers te danken had. Die rampzalige! welk brandijzer, in de galeijen gegloeid, heeft ooit aan boosdoeners en vadermoorders het teeken der diepste schande zoo diep in het vleesch geprukt als deze eerteekens, waarvoor de Russen zich eerbiedig nederbuigen, den naam van Siemazsko met schande overladen?

Er zijn maar twee katholijke Bisschoppen in geheel Rusland meer, en nog zijn deze slechts titulair. Een aantal bisdommen is sinds eene reeks van jaren zonder herder. Zoo is het diocees Kaminieck sedert vijf jaar van zijnen bisschop beroofd. Na den dood van zijnen eersten herder, benoemde het kapittel, volgens de kanonieke gebruiken een capitulairen vicaris om het bisdom *sede vacante* te besturen; de keus was gevallen op een geestelijke, uitstekend van verdiensten en deugden, en van eene aanzienlijke geboorte. Doch dit was al wat er vereischt werd om uitgesloten te worden, want de Czaar wil, dat deze verhevene posten bekleed zullen worden door mannen, aan wien hij slechts heeft te bevelen en die hem in alles gehoorzamen; aan mannen, die noch pligten noch naauwgezetheid van geweten kennen, die geen onderscheid maken tusschen logen en waarheid, tusschen onregt en billijkheid, tusschen het kwaad en de deugd; aan mannen, die niets erkennen, dan zijnen wil. De autocraat verwierp dus de keus van het kapittel en zond van Petersburg een priester naar zijn hart om het bisdom te besturen. Ziedaar een staaltje van de magts-uitoefening van den Keizer aller Russen, in zake van godsdienst, en van de wijze, waarop hij die uitoefent; men oordeele over het overige.

Het is bekend, dat ten gevolge van vrees en mishandelingen, meer dan 500,000 Katholijken tot de Grieksche Kerk zijn overgehaald, en dat men geheele bisdommen het katholijk geloof heeft zien afzweren. Men heeft gezien, hoe policie-agenten, als missionarissen verkleed, met den keizerlijken lastbrief in de hand, van den *knout* voorzien en gevolgd van tonnen brandewijn, het land afliepen, de ongelukkige boeren dronken maakten en hen op deze wijze tot afvalligheid bewogen. Intusschen werden de katholijke herders, sommigen heimelijk opgeligt, anderen openlijk, met schande overladen, naar Siberië gesleept of in Russische kloosters geworpen, en vervangen door popen in het gewaad van orthodoxe priesters. Deze slinksche handelwijze gelukte boven mate, en de sluwe tiranny slaagde er in, de goede trouw der landlieden te verschalken.

Intusschen zijn velen hunner, ofschoon door bedrog en geweld tot de Grieksche Kerk overgehaald, nog met hart en ziel aan het geloof hunner vaderen gehecht gebleven. In weerwil van de geldboeten, die men hun oplegt, ondanks de slagen, waardoor men hunne ledematen vaneen rijt, weigeren zij moedig, om de Russische pagoden te bezoeken en zich door den omgang met de popen te bezoedelen.

Zie hier nog een paar voorbeelden van de keizerlijke goedertierenheid: Een achtingswaardig geestelijke van Podolië werd gevangen gezet, alléén op vermoeden, dat hij eene katholijke jonge dochter had ontraden, met een Rus in het huwelijk te treden; bij haar huwelijk zou zij namelijk tot de Grieksche kerk zijn overgegaan. Een Pastoor werd aan zijne gemeente ontrukt, en in den kerker geworpen, omdat hij van den predikstoel eene katholijke vrouw in de gebeden der geloovigen had aanbevolen. Thans is hem zijne vrijheid wedergeschonken, maar de uitoefening van alle geestelijke bedieningen is hem ontzegd. Eene arme vrouw, met een klein kind, werd door het bestuur genoodzaakt, om tweemalen de reis naar Kaminieck, de hoofdplaats der provincie, te doen, om zich te verantwoorden, waarom zij geweigerd had, de katholijke godsdienst af te zweren. Zij werd in de gevangenis geworpen, door den honger gefolterd en met zweepslagen getuchtigd, maar haar geloof kon niet aan het wankelen worden gebragt; zij wederstond alle geweldadigheden, en openlijk legde zij de belijdenis harer godsdienst af. Dit had de dwingelandij niet verwacht, die houding verbaasde haar en zij liet hare prooi los. Maar hoe vele anderen zijn er niet bezweken!

Het is nog slechts weinige maanden geleden, dat de Katholijken tot hunne groote verontwaardiging hebben moeten zien, hoe kinderen van 10 en 13 jaren, door den knout gemarteld en afgemat, tot de schismatieke kerk zijn overgehaald. Hunne zoo jeugdige leeftijd, hunne hartverscheurende jammerklagten, hunne krachtige betuiging van katholijk te willen blijven, niets kon de steenen harten hunner beulen vermurwen. De haren rijzen te berge op het gezigt van zulke onmenschelijke wreedheden, en echter zijn zij maar al te waar. Getuigen zal het ieder, die eenigen tijd in Rusland vertoefd heeft, mits hij een regtschapen gemoed bezit, dat deze trekken naar waarheid en zonder overdrijving zijn geschetst. En deze gruwelen worden gepleegd onder de oogen van het beschaafd Europa! Wij houden ons overtuigd, dat ieder, die dit leest, des te meer de godsdienst en de vrijheid zal beminnen en waarderen, en dat elk edelaardig gemoed zich zal opgewekt gevoelen om een gebed tot God te rigten voor de verlossing der verdrukte katholijke Kerk in Rusland. Wij zouden alle Katholijken der geheele wereld op hunne knieën willen zien vallen en hunne handen ten hemel zien verheffen, God onophoudelijk smeekende, om den dag zijner ontferming en zijner geregtigheid te verhaasten. Want éénmaal voorwaar zal de dag aanbreken, en dit is onvermijdelijk, waarop de Maaijer den rijpen oogst zal nedervellen; de dag, waarop de Heer ook uit de volksmassa's van het uitgestrekte Rusland de zijnen kiezen zal.

INGEZONDEN STUKKEN.

UTRECHT, 12 October 1846.

Mijnheer de Redacteur!

In uw wel geschreven blad van Zaturdag ll. vond ik eenen brief van een mijner stadgenooten, dato 9 dezer, en ben het volkomen met Z. Ed. eens, dat de verdeeling der aanzienlijke som, die in den vorigen winter voor de behoeftigen werd ingeschreven, allergebrekkigst geweest is, en men zich vooral des Zondags avonds, door de zang van het volk, wel kon vergewissen, wie het meest in de gunst van de wijk-commissie gedeeld had. Wij willen hopen, dat in den naderenden winter anders zal gehandeld worden, en de buitengewone armen-collecte of inschrijving aan de respectieve diaconiën zullen worden ter hand gesteld, om daarvan aan de behoeftigen uitdeeling te doen; doch die hoop zal wel verijdeld worden; want *daar heeft de heer D. niet aan gedacht*, de Katholijken bedragen RUIM EEN DERDE van de bevolking, en zouden dus te veel bekomen, daar zij in den vorigen winter geen *honderdste gedeelte* genoten hebben, want men had zorg gedragen, onder de wijk-commissiën uit 45 leden bestaande, niet meer dan 3 Katholijken te benoemen; zoo als men alhier gewoon is in alle commissën van weldadigheid en anderen *geene* of ten hoogste 1 of 2 van dat nietvolk te plaatsen; gelukkig hebben de Katholijken één kiezer, die te gelijk lid van den Raad is.

Uw Bestendige Lezer
E.

ADVERTENTIEN.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.